

ГОСТРІ ГНІЙНО-ЗАПАЛЬНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НИРОК

Л.П.Саричев

Українська медична стоматологічна академія, м.Полтава

Гострий пієлонефрит і його гнійні форми, що потребують термінових хірургічних втручань, ставлять серйозну проблему в урології (Возианов ОФ, Л.П.Павлова, 1993, Д.Ф.Курбатов и соавт. 1994, ТМ Hooton, W.E.Stam, 1991). Спостерігається тенденція до зростання захворюваності населення на інфекційні хвороби нирок, що призводить до тяжких ускладнень у вигляді уросепсису, бактеріємічного шоку, гострої ниркової недостатності та токсичного гепатиту.

За матеріалами урологічного відділення Полтавської обласної клінічної лікарні за 10 років захворюваність на гострі гнійно-запальні ураження нирок збільшилась утричі і за останні два роки становила 102 випадки. Найчастішими формами цієї патології були апостематозний пієлонефрит, карбункули та абсцеси нирок, пієлофроз, паранефрит. Серед чоловіків ця патологія зустрічається дещо частіше. Середній вік хворих у різні роки коливався від 48 до 57 років. У більшості випадків до гнійно-септичних захворювань нирок призвело порушення пасажу сечі, обумовлене сечокам'яною хворобою, звуженням мисково-сечовидного сегмента та адемою передміхурової залози. Велика соціальна значимість цієї патології обумовлена тим, що майже у 40% випадків вона призводить до органовисної операції, на довгий час порушує працездатність та у 18% випадків закінчилася смертю хворих.

Експертиза якості спеціалізованої медичної допомоги хворим на гострі гнійно-запальні захворювання нирок показала, що головними причинами їх виникнення стали несвочасна діагностика, ігнорування лікувальної тактики при порушенні пасажу сечі на різних етапах надання урологічної допомоги, неадекватна антибактеріальна та імуномодельююча терапія, несвочасне хірургічне втручання.

Таким чином, попередження гнійно-септичних ускладнень і успішне лікування на гострі інфекційно-запальні захворювання нирок, насамперед, з порушенням пасажу сечі, цілком залежить від чіткого дотримання алгоритму спеціалізованої урологічної допомоги на всіх етапах та рівнях надання.

ПАТОГЕНЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА ГОСТРІ ГНІЙНО-ЗАПАЛЬНІ УРАЖЕННЯ НИРОК

Л.П.Саричев, Г.А.Еврошенко

Українська медична стоматологічна академія, м.Полтава

Більшість праць вітчизняної і зарубіжної літератури останніх років присвячені антибактеріальним аспектам лікування інфекційно-запальних захворювань нирок та особливостям їх етіопатогенезу і клінічного перебігу. Проте, найбільші труднощі викликають попередження зростання рівня гострих інфекційно-запальних захворювань нирок та їх гнійно-септичних ускладнень.

Матеріалом дослідження стали клініко-лабораторні спостереження за 102 хворими на гнійно-запальні ураження нирок у порівнянні з контрольною групою пацієнтів, з порушенням пасажу сечі, яке супроводжувалося пієлонефритом та без пієлонефриту, а також експериментальне моделювання обструктивного та необструктивного пієлонефриту на 30 безплідних щурах. Майже у всіх хворих з